

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 2. An eadem certitudo requiratur, sive propria, sive Judicis autoritate,
contrabatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

consortium convolare, nec Ecclesie auctoritate permittendos contrahere, non recepto certo nuntio de viri obitu, eandem certitudinem nuntii in utroque casu Sacri Canonis requirunt.

2. Quia licet quis ex probabili iudicio prudenter operetur ea, quae in nullius cedunt praedictum; secus tamen est in his, in quibus alteri est jus quaesitum, atque adeo, cum agitur de praedictum tertii; at in hoc casu agitur de praedictum prioris viri, cum habeat jus quaesitum ex conjugio cum hac muliere privative quoad alios, quamdiu non solvitur conjugale vinculum; ergo ut in hoc casu unus conjugum, non certus de obitu alterius, transeat ad secunda vota, non sufficit verisimilitudo, quam praestat opinio probabilis: sic ille.

1844. Ad rationem in contrarium respondet, in *c. Cum per bellicam*, non dici sufficere existimationem quamcumque de obitu alterius; sed, eam, quae sufficit, ut etiam in casu, quo tangitur alterius praedictum, voluntas prudenter imperare possit executionem; sed talis non est, quam praestat utcumque opinio probabilis ex dictis; ergo; sic etiam Sanchez cit. n. 6. & alii. Idem respondetur ad *c. Quoniam* in n. 1842.

Confirmari potest ex propositione secunda, quam damnat Innocentius XI. in suo decreto, quae sic habet: *probabiliter existimo, Judicem posse judicare juxta opinionem minus probabilem*. Nam ex hoc deducitur, nec conjugem, non certum de obitu alterius, licet habeat opinionem minus probabilem de hoc, si opposita pro non obitu sit probabilior, posse transire ad secunda vota. Nam cum in utroque, nimirum tali conjugum contrahente, & Judice, id permittente, debeat ratio, suadens mortem, esse ejusdem firmitatis, ut dictum est n. 1843. si iudici non licet permittere secundum opinionem minus probabilem, nec illi licebit contrahere; his praemissis:

1845. Videtur omnino dicendum, etiam in contrahente, non tantum, ut securus sit in foro externo, sed etiam interno, requiri; quod procedat ex probabilitate prevalente adversus fundamenta, quae sunt in oppositum pro alterius conjugis superstitie adhuc vita. Nam tali casu & Judex contractum permittere potest, cum sequatur in casu dubio, & tangente praedictum tertii, quod probabilius est.

§. 3.

An separandi sint conjuges, quorum alter, dubius de obitu prioris conjugis, contraxit?

De hoc casu agitur in *c. Dominus*. a. b. c. ibi: *si vero aliquis, vel aliqua id habens non servavit* (hoc est, ut colligitur ex praecedentibus, ad quae textus per verbum *id se* refert: si vero aliquis, vel aliqua, non habita obeuntis conjugis certitudine contraxit) *et de morte prioris conjugis sibi adhuc existimet dubitandum, ei, quae sibi nupsit, debitum non denegat, quod a se tamen noverit nullatenus exigendum*.

Ex hoc textu colligitur, si quis non habitam requisitam notitiam de obitu conjugis sui, nihilominus contraxisset secundas nuptias, & his durantibus adhuc majorem super eo notitiam non haberet, consequenter incertus de obitu prioris maneret, non debere separari a secundo, nisi constet de prioris conjugis vita, ut patet ex textu; ibi: *quod si post haec de prioris conjugis vita constiterit, relictis adulterinis, illicitisque complexibus, ad priorem sine dubio conjugem revertatur*.

Ubi not. ea verba: *post haec*, nimirum non ante matrimonium ejusmodi separandum, licet incertus de obitu prioris viri contraxerit; & postea dubium suboritur de ipsius vita, vel prior incertitudo perseveret; sed solum, *ubi constiterit de prioris conjugis vita*: quod ex eo etiam confirmatur; quia ipsi, etiam in eo casu permittitur, debitum reddere alteri bona fide petenti, supposito semel contractu secundarum nuptiarum; quod tamen fieri non potest, si quod cum tali incertitudine contraxerit, matrimonium separandum est.

Ex dictis colliges, Judicem Ecclesiasticum, postquam intellexit, virum, vel mulierem contraxisse secundas nuptias non habitam certitudine de obitu prioris conjugis, non debere, nec posse, separare nuptios conjuges, donec constiterit, priorem conjugem adhuc vivere. *Non debere*; quia tali casu conjugis, qui sic nupsit, non obstantes, quod non servaverit, quod debebat, conceditur alteri petenti debitum reddere; nec novum conjugem tenetur deserere, nisi de vita prioris conjugis constiterit, ut dictum est n. 1846. ex *c. Dominus*; & cit. *c. Cum per bellicam*. 34. q. 1. ibi: *si viri post captivitatem reversi, restituendum est, quod sibi petiit*.